

BROESSA, DE OUDE SULTANSSTAD

Gezicht op Broessa van het terras van de Groene Moskee - rechts achter uitlooper van den Olympus

primitiever peil staat, dan het zichzelf ooit bewust wordt, is Byzantium — d.w.z. Constantinopel — in zijn belangstelling voor literatuur en kunst de directe erfgenaam der antieke Grieksche cultuur, en tevens der schitterende pracht van het oude Rome. Al dit blijkt uit de Byzantijnsche auteurs: men zie vooral Anna Komnena, de prinses-historieschrijfster, die in de *Alexias* de geschiedenis

van haar tijd gaf. Welk een indruk Byzantium maakte op de ridders van den vierden Kruistocht — in 1203 — vertelt Geoffroi de Villehardouin ons in zijn *Kroniek over de inneming van Constantinopel*: als zij met hun vloot bij de stad genaderd zijn, ontzinkt hun de moed, terwijl zij vol verbazing staren naar de hooge muren met sterke torens, die haar geheel omgeven, en de rijke paleizen en statige kerken, waarvan er zoo veel zijn, dat niemand het zou hebben geloofd, die het niet zelf gezien had — en dan de uitgestrektheid van deze door geen andere geëvenaarde stad!

En inderdaad, wat waren de steden van het Westen bij deze vergeleken? Wij kunnen over het verschil oordeelen, want tegenwoordig ligt Istanbul nog juist zoo binnen dezelfde muren, als het er lag in de Middeleeuwen als de stad van Constantijn, de geweldige keizersstad op haar zeven heuvelen. Neem daarnaast dan bijv. Brugge, dat in dezelfde periode bloeide, waar voor dezen vierden Kruistocht Graaf Boudewijn van Vlaanderen de kruisgeloofte had afgelegd — Boudewijn van Vlaanderen, die goed een jaar later in het veroverde Constantinopel tot keizer zal worden gekroond in de Hagia Sophia, het wereldwonder onder alle Byzantijnsche kerken. In Brugge met zijn Lieve Vrouwe Kerk en zijn Gruuthuus, zijn Hospitaal van Sint Jan en zijn wijde pleinen en stoere woningen, daar blijven voor ons Westelingen onze glorierijke Middeleeuwen zichtbaar voortleven. Maar welken